

РЕШЕНИЕ

№ 1282

гр. София, 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 22.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10523** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 128, ал. 1, т. 8 от Административно – процесуалния кодекс / АПК/, (в редакцията след ДВ бр.74/2016 г.). Делото е образувано по искова молба от [фирма] по искане за прогласяване нищожност на решения: № 10545 и №10560 от 19.10.2021 г., постановени по адм. дело 8737/21 г., по описа на ВАС, IV отделение. С първото съдебно решение № 10545 по жалба на ищеца е оставено в сила решение № 777829.07.2021 г. по описа на Комисия за защита на конкуренцията. С второто решение на ВАС – IV о., постановено по същото дело - 8737/21 г., решаващият съдебен състав по делото и постановил предходното решение от същата дата, по свой почин допуска поправка в титулната част на решение № 10545/19.10.2021 г., единствено по отношение на неточното изписване имената на член на касационния състав.

Ищецът твърди, а това е така, че е бил страна в производството, както пред КЗК, така и пред ВАС и има правен интерес да предяви иск за прогласяване нищожността на съдебното решение, с което се потвърждава акт на КЗК, от който са засегнати права и законни интереси на [фирма], като участник в процедура по ЗОП.

В исковата молба, ищецът твърди нищожност на постановените съдебни решения. По отношение решение № 10545 от 19.10.2021 г., ищец твърди, че решението е постановено от незаконен състав, по причина, че съгласно чл. 20 от ГПК, приложим в това производство и във вр. чл. 144 от АПК, първоинстанционните дела се разглеждат

в състав пот един съдия. Производството пред ВАС се развило пред съдебен състав от трима съдии в нарушение разпоредбата на чл. 172а от АПК, поради което това съдебно решение няма признаците на валиден съдебен акт, поради липса на волеизявление на съдебния състав, приключил съдебното дирене. Това според ищец било основание решение № 10545 от 19.10.2021 г. да се приеме за нищожно и да бъде отменено.

Решение №10560 от 19.10.2021 г., постановено по делото също е нищожно, тъй като с това решение ВАС извършва поправка на решение № 10545. Законодателно нямало дефиниране на понятието „очевидна фактическа грешка“ и „очевидна неточност“. Очевидна фактическа грешка може да има, според ищеца, когато има противоречие между приетото в мотивите на съдебния акт и постановеното в диспозитива. Съставът на ВАС е дерогирал изискването по чл. 172а, ал. 2 от АПК, като в коригиращото решение не били изложени мотиви. Следващо – от постановените решения на 19.10.2021 г. не може да се изведе, че съдебния състав приключил съдебното дирене и обявил ход по същество в съдебното производство по адм. д. 8737/2021 г. действително е подписал съдебното решение, а допуснатата неточност в титулната част е техническа грешка, а не е очевидна фактическа грешка. Ищец не намира връзка между допуснатата техническа грешка, която да е част от мотивите към съдебния акт № 10545, нито част от неговия диспозитив, от което следва нищожна процедура от страна на състава на ВАС по приложимостта на чл. 175 от АПК. На последно място – след като съдебно решение № 10545 от 19.10.2021 г. е нищожно, имплицитно е нищожно и следващото съдебно решение № 10560 от същата дата, постановени по адм. дело 8737/21 по описа на ВАС. Искането е за прогласяване нищожността на тези съдебни актове и писъждаване на разноски за юрк. възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адв. възнаграждение.

Ответникът, [фирма], в писмени бележки и в о.з. оспорва исковата молба. Счита, че не са налице никакви пороци, от които да страда решението, без значение кое водещи до нищожност. Дава становище искът да бъде отхвърлен, както и за присъждане на юрисконсулско възнаграждение в минимален размер.

Ответникът, „Х. – Монолит С.“ Д., в писмени бележки и в о.з. оспорва исковата молба. Счита, че не са налице никакви пороци, от които да страдат решенията, водещи до нищожност. Прави възражение за допустимост на иска. Поддържа становище искът да бъде отхвърлен, или производството да бъде прекратено като недопустимо, както и за присъждане на разноски в размер на 6000 лева.

Прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на исковата претенция.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страната и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Искът за прогласяване на нищожност на съдебно решение на административен съд е предвиден в разпоредбата на чл.128, ал.1, т.8 АПК. Нормата на чл.128 е озаглавена „Подведомственост“ и очертава компетентността на административните съдилища като посочва делата, които те имат право и са длъжни да решават, чрез отграничаването им от компетентността на общите съдилища и от тази на административните органи. Чрез изричното им предоставяне за разглеждане на административните съдилища, като подведомствени на тях, с разпоредбата на чл.128 АПК тези дела се изключват от подведомствеността на общите съдилища.

Изрично е посочено в нормата на чл. 128 от АПК, съдебното решение като съдебен

акт, постановен от административно съдилище, дори да е Върховен административен съд също може да бъде засегнато от порок, водещ до неговата нищожност, предвид на което практиката приема, че и то може да бъде предмет на иск по този ред.

По изложените съображения, искът с правно основание чл.128, ал.1, т.8 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМ и подлежащ на разглеждане от настоящия съд.

Разгледан по същество, искът е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Нищожността на съдебните актове е резултат от най - тежки пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля.

В конкретния случай, искането е по отношение на два необжалваеми акта на ВАС, постановени в производството по адм. дело № 8737/21 г. Следва да се отчете, че предмет на съдебен контрол по делото е решение № 777 от 29.07.2021 г. на КЗК, по повод жалба срещу това решение от ищеца в настоящото производство. Съгласно Чл. 216 от ЗОП (Закон за обществени поръчки, действаща редакция), (1) Решението на Комисията за защита на конкуренцията подлежи на обжалване пред тричленен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните. Настоящият съдебен състав в изпълнение на закона и съобразно развитата се процедура пред ВАС не може да се съгласи, че производството е следвало да се развие пред съдебен състав от един съдия, доколкото в специалния ЗОП изрично се урежда ред за обжалване актовете на КЗК.

Въпреки липсата на изрична регламентация в процесуалния кодекс, съдебната практика приема, че исковият ред е самостоятелна форма на защита срещу нищожните съдебни актове, като такива, засегнати от най-тежкия порок.

В доктрината и съдебната практика на ВАС и ВКС / по приложението на чл. 270, ал.2 от ГПК, респ. чл. 209, ал.3 от ГПК /отм./ се посочва, че нищожност на съдебното решение / т.е. и на друг съдебен акт/ е налице, когато то е постановено при толкова съществен порок на процесуалните правила, който да води до нетърпимостта му в правния мир, а именно: да е постановено от незаконен състав, извън задължителната писмена форма, извън правораздавателната власт на съда или при липса на формирана воля. Т.е. касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата му или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. Нищожно съдебно решение / определение ще е налице, когато е постановено от незаконен състав, еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено в закона, само от съдебни заседатели, или с участието на лице, което не е съдия в съответния съд, устното и е неподписано.

Иначе казано, за да бъде обявено едно решение / определение за нищожно е необходимо наличието на изключително тежък порок, засягащ компетентността на съда, изразената в него воля или много тежък порок във формата му.

Съдебните актове на Върховен административен съд са постановени в рамките на правораздавателната власт на касационната инстанция, от законен тричленен касационен състав. Всеки от атакуваните актове е писмен и е подписан от съдебния състав, който е разгледал делото, а за решението за поправка – от релевантния състав, който е и неизменен, считано от провеждане на о.с.з. до приключване на делото. Ясно е изразена волята на съда да се потвърди обжалваното пред него решение на КЗК, като

мотивите са подробни, ясни и разбираеми. Т.е. не се установяват такива тежки пороци, които да водят до нищожност на съдебния акт, било този по същество, било този за поправка на прежде постановления.

В молбата не са наведени основания, които да представляват пороци, водещи до нищожност на процесните решения.

Изложените съображения за неправилност на постановеното решение, в което според жалбоподателя не са били взети предвид процесуални нарушения, извършени от ВАС, и съответно са довели до оставяне в сила на постановеното от КЗК решение, не са обстоятелства, които могат да се обсъждат от настоящия съд по повод искане за обявяване на нищожност на решенията на ВАС.

Оплаквания относно правилността на постановения съдебен акт не са предмет на това производство.

Не са налице нито твърдения, нито доказателства за незаконен съдебен състав.

Обстоятелството, че в производството, приключило с постановеното съдебно решение № 10545 от 19.10.2021 г. и в титулната част на съдебния акт е изписан член на съдебния, различен от този участвал в разглеждането на делото в о.с.з на 21.09.2021 г. не води до нищожност на съдебния акт. На още по малко и несъответно правно основание може да се възрази за необходимостта в производството по чл. 175 от АПК, че не било приложимо. Този съдебен състав намира, че 1. Производството по постановяване на коригиращото съдебно решение № 10560 от 19.10.2021 г. по делото е по почин на съда. Съдебният състав незабавно е установил грешката, която едно е очевидна, следващо – най вероятно техническа и трето - не води до опорочена процедура. Следва да се посочи, че настоящият съдебен състав е запознат със съдебния състав на ВАС, като бройка и може да се твърди, че и четиримата съдии изписвани в протокол, решение № 10545 и 10560 постановени по адм.дело № 8737/2021 г. са служебно известни. В пределите на власт и в изпълнение изискването по чл. 175 от АПК, самосезиралия се съд постановява коректен съдебен акт. Последното, не обосновава твърдения за „некомпетентност“, каквато се твърди от ищеца, нито да са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до нищожност на което и да е от съдебните решения.

По изложените съображения искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора и при направеното своевременно искане за заплащане на юрисконсултско възнаграждение, съдът определя такова за ответника в минималния съгласно Закона за правната помощ размер от 100 лв. По отношение претенцията за разноски от страна на Д. и направеното възражение за прекомерност, съдът намира последното за основателно. В случая, казуистично правна сложност няма, нито изложенията в исковата молба дават основание по силно задълбочен начин да се оспорват като правни доводи. Съдът намира – искът е без материален интерес, лишен от правна сложност, своевременно направено възражение за прекомерност и справедливия размер на присъжданите разноски е този по чл. 8, ал. 3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. С оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, обемът на извършените процесуални действия от ответното дружество, както и материалният интерес по делото, имайки предвид, че съдът може да присъжда възнаграждения до минималния размер по чл. 36 от ЗАДв. Съдът присъжда в полза на този ответник разноски в размер на 500 лева,

Воден от горното, на основание чл.128, ал.1, т.8 от АПК

Софийски градски административен съд в този състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни исковете на [фирма] за прогласяване на нищожност на: решение № 10545/19.10.2021 г., постановено по адм. дело № 8737/21 г. по описа на Върховен административен съд четвърто отделение и решение № 10560/19.10.2021 г., постановено по адм. дело № 8737/21 г. по описа на Върховен административен съд четвърто отделение.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на [фирма] ЕИК[ЕИК] юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 / сто/ лева.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати „Х. Монолит С.“ Д., сумата 500 /петстотин/ лева, разноси.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия: